

VISUELT LETPÅVIRKELIG

Af Trine Ross, maj 2006

Denne tekst er forfattet til Anders W. Ø. Larsens separatudstilling: White Emperor, på Galleri Tom Christoffersen.

Det hele begynder som en tilfældighed. Eller det, der ligner en tilfældighed. Når Anders W. Ø. Larsen går i gang med et nyt maleri, lægger han det på gulvet og hælder, i traditionen fra Jackson Pollock, maling ud på det vandrette lærred. Men så snart det er sket, forvandles tilfælde til figuration. Billeder opstår af den tilsyneladende tilfældighed, fantasien tager fast form og snart bryder billedet frem.

For Anders W. Ø. Larsen beskriver sig selv som let visuelt påvirkelig – grænsende til det distraherbare. Hans umiddelbare omgivelser, hvad han har set og oplevet på sine rejser, sindstilstande, altsammen transformeres til billedelementer.

Også i det færdige maleri fastholdes en konstant vekslen mellem abstraktion og figuration. I Warrior accepterer øjet omgående de figurative elementer, det genkender det sneklædte bjergmassiv og de to græssende bjerggeder. Måske er det derfor, man ikke undrer sig synderligt over, at de tværgående ledninger synes at være spændt ud mellem huller i himlen, og at billedet sprækker som smeltende sne i siderne.

I Anders W. Ø. Larsens malerier indgår abstraktion og figuration, fast form og fri fantasi, i en hidtil uset alliance. Selv ser han det abstrakte som et lyrisk udgangspunkt, der samtidig er fast forankret i en fornemmelse af at tænke temmelig abstrakt. I alle tilfælde i visse situationer. Og det er nok en meget menneskelig form for tankevirksomhed.

Grundlæggende er Anders W. Ø. Larsen optaget af en spørgen til noget større, noget eksistentielt, der rækker ud over en diskussion af det rent religiøse. Det er et forsøg på at skabe orden i forvirrende omgivelser, på at rydde op og samle det hele – og dette hele optræder ganske ofte, rent malerisk, som et bjerg.

Bjergene er derfor et tilbagevendende motiv i Anders W.Ø. Larsens malerier, hvor de repræsenterer det u håndgribelige, det uforståelige, det, der er større end os. Og præcis som maleriet som helhed indeholder en evig dynamik mellem det abstrakte og det genkendelige, så står bjergene også på én gang som stærkt tredimensionale billeder - og som tegn. Denne dobbelthed understreger Anders W.Ø. Larsen i flere af sine malerier yderligere, ved at omgive bjergets kontur af lodrette, strittende streger, der med deres regelmæssighed virker beroligende velkendte, men som samtidig er fuldstændig uforståelige. I alle tilfælde fra et naturalistisk synspunkt.

I maleriet Zeitgeist tegner dette billedelement en gylden glorie omkring bjergmassivet, som derved træder endnu tydeligere frem i al sin monumentalitet. Det samme sker med billedet som helhed, for Anders W.Ø. Larsen lader sine figurative elementer, placeret midt på lærredet, indramme af ren abstraktion. Det forunderlige er, at dette på ingen måde bryder billedets helhed – tværtimod. Den bort, der i flere malerier optræder nederst på billedfladen, virker stabiliserende på helheden, som tyngdekraften eller blik ind i undergrunden.

Når scenen således er sat, begynder Anders W. Ø. Larsen at lege med de direkte figurative elementer. Sine træer henter han hos kunstnere som Da Vinci, Van Gogh og Bonnard, mens dyr og mennesker klippes ud, rettes til og leges ind i maleriet. Egentlig

kunne Anders W. Ø. Larsens sagtens male disse figurer, men ved at benytte sig af collageteknikken, opnår han en helt anden frihed til at eksperimentere. Og disse eksperimenter, hvor figurer flyttes rundt på lærredet, ligger for Anders W. Ø. Larsen i forlængelse af barndommens lege, som han oftest var henvist til at lege alene, fordi han insisterede på suverænt at bestemme, hvad der skulle ske og hvornår.

De visuelle lege, som Anders W. Ø. Larsen leger i sit maleri, handler om mennesket og naturen, om kolonisering, socialisering og forholdet mellem individ og flok. Men de har også mange helt private afsæt, for både billedelementer fra hans umiddelbare omgivelser, samt personlige overvejelser omkring livet i al dets storslåede ubegribelighed, afsætter sig selv i malerierne.

Drivkraften for Anders W. Ø. Larsen er at skabe noget nyt med maleriet, samtidig med at han er sig yderst bevidst om kunstens historie. Det ser man tydeligt i maleriet Message, der både i sin farveholdning og i bjergenes udformning, peger på en japansk inspiration. Omsat til det 21. århundrede, vel at mærke. Og Japans enorme indflydelse på kunsten i det 20. århundrede er værd at huske i en tid, hvor vi har det med at tro, at alt godt og alt nyt stammer fra Vesten.